

Operatie geslaagd, patiënt overleden

TEKST IAIRA BOISSEVAIN | ILLUSTRATIE HENK VRIESELAAR

Bij deze hond van, laten we maar zeggen, een heel groot ras dat niet bekend staat om gezondheid en lange levensduur, laat ook de conditie van het gebit te wensen over. Zodanig dat de dierenarts de tanden operatief wil saneren. Met dit ras is er wel reden om pre-operatief onderzoek te doen, maar daar blijken, behalve wat verhoging, geen afwijkingen uit. De hond gaat onder zeil, krijgt schone tandjes, en nu hij toch onder narcose is, ook meteen maar zijn vaccinaties.

Daarna dus daardoor?

In eerste instantie lijkt het dier wat moeilijk uit de narcose te komen, zelfs met sedastop duurt het lang. Uiteindelijk komt de hond toch lopend thuis, al verschillen eigenaar en dierenarts daar al van mening over de manier waarop. Thuis gaat het niet goed; de hond ligt roerloos en plast bruine urine, met oplopende koorts en een snelle hartslag. De eigenaar houdt contact met de dierenarts, en kan de volgende dag na meerdere keren aandringen, koortswerende medicijnen ophalen. Dat is dan al te laat, de hond overlijdt kort daarna. Uit sectie rolt niet alleen een nierafwijking, maar ook een hartafwijking, waarbij een deel van het hartspierweefsel is afgestorven. Volgens de eigenaar is die veroorzaakt door de narcose. Dat laatste trekt het Tuchtcollege in twijfel; het is natuurlijk mogelijk dat die hartafwijking niet veroorzaakt is door de narcose, maar wel ten grondslag ligt aan de dood van de hond. Of dat aan de dierenarts te wijten is, kan niet met zekerheid worden vastgesteld. Daarmee zijn we er echter niet. De hond bleek voor de operatie al wat koorts te hebben, en bij dit type hond moet dat wel reden zijn om de risico's zeer indringend

met de eigenaar te bespreken. Een eigenaar kan dan eventueel kiezen voor uitstel, nader onderzoek of gas-anesthesie bij een andere praktijk. "Gewoon doorgaan" is in ieder geval niet de juiste weg. Dat de hond bij de gebitsbehandeling niet is geïntubeerd, acht het Tuchtcollege niet per definitie verwijtbaar. Maar op basis van de hedendaagse inzichten wordt aanbevolen een hond bij een behandeling als hier aan de orde te intuberen, ook om het risico van aspiratie van spselwater, tandsteen en/of gebitsfragmenten te voorkomen.

Op de kleintjes letten

Zo stapelen de deelgebeurtenissen zich op. Ook het wakker worden uit de narcose verliep niet geweldig, en dat had voor de dierenarts redenen moeten zijn om zeer goed naar de doseringen, medicatie en conditie van de hond te kijken, en het beleid daar eventueel op aan te passen. Zelfs al stap je over een hond van dit kaliber niet zo makkelijk heen, over de verschijnselen blijktbaar wel. En tenslotte is het toedienen van vaccinaties tijdens een narcose niet bepaald een methode waar het Tuchtcollege gecharmeerd van is, zéker niet omdat de hond al verhoging had voordat hij

onder narcose ging. Waar het nog weer een trapje dieper misgaat, is dat de eigenaar een dag na de operatie twee keer naar de praktijk belt omdat zijn hond apathisch was, nauwelijks op de klager reageerde en hoge koorts had. Bij het tweede gesprek heeft de dierenarts de eigenaar persoonlijk te woord gestaan. Gelet op de symptomen en het feit dat de koorts was gestegen ondanks dat een dag eerder antibiotica was ingezet, had de dierenarts nader onderzoek moeten aanbieden. Alleen het advies: kom maar wat medicatie ophalen, is te afwachtend. Daardoor heeft de hond niet de benodigde medische zorg gekregen. Al met al lijken het allemaal kleinigheden, maar die kleinigheden leiden tot de dood van een grote hond, en een berisping voor de dierenarts.

Het Veterinair Tuchtcollege (VTC) toetst of een dierenarts op zorgvuldige wijze de diergeneeskunde heeft uitgeoefend. Beroep is mogelijk bij het Veterinair Beroepscollege (VBC). Het VTC en het VBC opereren onafhankelijk van de KNMvD. Zie: tuchtrecht.overheid.nl/nieuw/diergeneeskundigen/uitspraak/2016/ECLI_NL_TDIVTC_2016_1 ●